

Efter *stk. 2* udløber fortrydelsesfristen uanset *stk. 1* senest 3 måneder efter den dag, forbrugeren fik underretning om, at aftalen var indgået. Denne regel svarer til den foreslåede § 12 a, *stk. 2*, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 6, *stk. 1*, men giver forbrugerne en lidt videre beskyttelse. Udvidelsen i forhold til direktivet ligger i, at fortrydelsesfristen efter den foreslåede bestemmelse ikke i noget tilfælde regnes fra »aftalens indgåelse« (direktivets formulering), men tidligst fra den dag, forbrugeren får underretning om, at aftalen er indgået.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 6, *stk. 3* og 4, skal finde tilsvarende anvendelse. Efter § 6, *stk. 3* (der ikke ændres), er det tilstrækkeligt, at forbrugeren har afsendt underretningen om brug af fortrydelsesretten til den erhvervsdrivende inden fristens udløb. Efter § 6, *stk. 4* (der heller ikke ændres), kan forbrugeren også benytte fortrydelsesretten ved at undlade at modtage eller indløse en forsendelse fra den erhvervsdrivende, medmindre forsendelsen først kommer frem til ham efter fortrydelsesfristens udløb.

Forbrugeren vil således i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende som led i aftalen sender en vare til forbrugeren - f.eks. undervisningsmateriale til brug for et (brev)kursus - kunne træde tilbage fra aftalen ved at undlade at modtage den erhvervsdrivendes forsendelse.

Bestemmelsen bygger (med undtagelse af 3-måneders reglen i *stk. 2*) på samme principper som lovens gældende regler om fortrydelsesret ved tjenesteydelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.4.3.

Til § 12 c

I *stk. 1* fastslås det udtrykkeligt, at det - bortset fra eventuelle udgifter til tilbagesendelse af varer, jf. den foreslåede § 12 a, *stk. 3* - er gratis for forbrugeren at bruge fortrydelsesretten, idet den erhvervsdrivende ikke kan gøre misligholdelsesbeføjelser gældende.

I *stk. 2* fastslås den erhvervsdrivendes pligt til at tilbagebetale eventuelle forudbetalte beløb, hvis forbrugeren benytter fortrydelsesretten. *1. pkt.* svarer således til gældende ret, jf. lovens § 11, *stk. 3*, og §§ 12, 12 a og 13 c, *stk. 3*, jf. § 9.

2. pkt. drejer sig om varekøb m.v., hvor den erhvervsdrivende ikke har påtaget sig at hente varen hos forbrugeren, og aftaler om løbende levering af varer, der ikke er bestemt til éngangsbrug. I disse tilfælde skal forbrugeren levere det modtagne tilbage, jf. den foreslåede § 12 a, *stk. 3*, og efter den foreslåede be-

stemmelse skal forudbetalte beløb i disse tilfælde tilbagebetales, så snart den erhvervsdrivende har modtaget varen og har haft mulighed for at undersøge den. Også dette svarer til reglerne i den gældende lov, jf. lovens § 11, *stk. 3*.

3. pkt. drejer sig om aftaler om tjenesteydelser, om varekøb, hvor den erhvervsdrivende har påtaget sig at afhente varen hos forbrugeren, og om aftaler om løbende levering af varer, der er bestemt til éngangsbrug (f.eks. avisabonnementer). I disse tilfælde skal forudbetalte beløb tilbagebetales snarest muligt efter, at forbrugeren underretning om at ville bruge fortrydelsesretten er kommet frem til den erhvervsdrivende. Dette svarer også til gældende regler, alene med den direktivbestemte justering (artikel 6, *stk. 2*), at tilbagebetalingen ikke skal ske inden »rimelig tid«, jf. lovens §§ 12 a og 13 c, *stk. 3*, jf. § 9, *stk. 1*, men »snarest muligt« efter, at underretningen er kommet frem til den erhvervsdrivende. Henvisningen til lovens § 9, *stk. 2* (der ikke ændres), indebærer, at forbrugeren kan beholde, hvad han har modtaget, indtil den erhvervsdrivende refunderer det forudbetalte beløb.

Med henblik på opfyldelse af fjernsalgsdirektivet præciseres det i *stk. 3*, at det skal udløse pligt til at betale morarente efter rentelovens regler, hvis den erhvervsdrivende ikke har tilbagebetalt de pågældende beløb senest 30 dage efter de tidspunkter, der fremgår af *stk. 2*. Forfaldsdagen vil i de omhandlede tilfælde være fastsat i forvejen, således at morarente som udgangspunkt påløber fra dagen efter 30-dages fristens udløb, jf. rentelovens § 3, *stk. 1*.

Efter direktivets artikel 6, *stk. 2*, skal tilbagebetaling ske »snarest muligt og senest inden 30 dage...hvis forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende«. Det fremgår ikke af direktivet, fra hvilket tidspunkt denne frist nærmere skal beregnes, eller hvilke konsekvenser det skal have, hvis fristen overskrides. Efter Justitsministeriets opfattelse er det imidlertid den mest nærliggende løsning, at fristens begyndelsestidspunkt fastsættes til den dag, hvor den erhvervsdrivende kan konstatere, at forbrugeren har opfyldt lovens betingelser for at træde tilbage fra aftalen, og at det fastslås udtrykkeligt i loven, at overskridelse af den lovbestemte tilbagebetalingsfrist udløser pligt til at betale morarente efter reglerne i renteloven, når betingelserne herfor - bortset fra den tidsmæssige - i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen supplerer således de almindelige regler i renteloven.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 6, *stk. 2*.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.4.5.